

почитахъ сега оныя като за прави главатары, кой-то ся отличихъ въ бой-тъ, нежели и сами-тъ пашы и спахи, и ти главатары бѣхъ събрали при себе си человекы сѣ въ храбрость отличны а тѣй сѣщо и неизброено число отъ свои-тъ вѣрны момцы, на мигъ готови за всѣхъ послугъ, и то безъ никакво насилие на това задоволи, за кое-то ги Турцы-тъ попереди принуждавахъ съ насилие. Ако и че отъ начало немахъ никакво намѣрение, за да смакнѣтъ тѣшко-то иго отъ вратъ-тъ си, само-то течение на работи-тъ имъ докара това.

Отъ тукъ ся породи и помѣжду двѣ-тъ страны незадоволство, и прение съ оныя, съ кой-то инакъ можаше да ся живѣе само въ добро съгласие, както н. пр. стана съ Бѣлградскій пашъ Сулимана. Той Сулиманъ стана на сѣрбски-тъ главатары толкова подозрителенъ за пропасть-тъ имъ, что-то ти несмѣяхъ да дѣрзнѣтъ даже и съдружени по-нѣколко да идѣтъ въ Бѣлградъ. И като ся случи това единпѣтъ ненадѣйно, сиречь като бѣхъ отишли нѣколко кметове въ Бѣлградъ, и като видѣхъ че ще ги той не сѣмнено запре и че ще имъ свѣрши животъ-тъ, присторихъ ся тутакси като че сѣ дошле въ Бѣлградъ, да вземѣтъ тескере-та за харачъ-тъ отъ него за да събиратъ тажъ дань, и така ся избавихъ благополучно чрезъ такавъ еднъ лѣжъ.

Въ сѣщо-то вѣмя показа ся една добра прилика за прибѣрновение-то на тая работа. Както что бѣше ся попереди възвисило свирѣпство-то на Турцы-тъ, тѣй сега напротивъ распространи ся подвигъ-тъ на Сѣрби-тъ отъ тажъ страна на рѣка Дрина въ Босненски-тъ окружия;